

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Marka Bedřicha a soudců JUDr. Jitky Hroudové a Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobce: **T. T.**, narozený X,
státní příslušnost Mongolsko,
bytem X

zastoupený Mgr. Petrem Václavkem, advokátem,
se sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**,
se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 5. 2023, č. j. MV-73184-4/SO-2023,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u zdejšího soudu domáhá přezkoumání a zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „*prvostupňový orgán*“), ze dne 10. 3. 2023, č. j. OAM-70293-19/ZM (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo podle § 169r odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „*zákon o pobytu cizinců*“), zastaveno řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty.

Žalobní body

2. Žalobce za zcela zásadní nedostatek napadaného rozhodnutí považuje fakt, že zjištěné skutkové okolnosti případu, na kterých žalovaná své rozhodnutí postavila, se nezakládají na pravdě. Žalobce nesouhlasí s žalovanou, že se nedostavil na pracoviště prvostupňového orgánu dne 27. 10. 2022. a že ani nesdělil prvostupňovému orgánu závažné důvody, které by mu v tom bránily. Žalobce se totiž dne 27. 10. 2022 na pracoviště dostavil. Zde pracovníci prvostupňového orgánu vysvětlil, že večer předtím (tedy 26. 10. 2022) ztratil cestovní pas. V reakci na tento fakt mu byl ze strany pracovnice sděleno, že nebude možné, aby vyhotovené dokumenty převzal, jelikož bez cestovního dokladu není možné prokázat jeho totožnost. Dále bylo žalobci sděleno, že biometrika mu bude moci být vydána až ve chvíli, kdy bude mít nový cestovní doklad. Ve snaze předmětnou skutečnost doložit, žalobce ještě téhož dne ztrátu nahlásil na Policii České republiky. Protokol nahlásil také na Ministerstvu vnitra České republiky.
3. Žalobce je schopen přesně uvést nejen adresu předmětného pracoviště, ale také konkrétní přepážku, kde svou záležitost vyřizoval. Žalobce upozornil, že uvedená skutečnost je jednoduše potvrditelná prostřednictvím informace z elektronického registračního systému pracoviště. O poskytnutí této informace ve smyslu zák. 106/1999 Sb. již žalobce prvostupňový orgán požádal.
4. Z výše uvedeného je tedy patrné, že se žalobce ke zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu dostavil. Je sice pravdou, že průkaz o povolení k pobytu nepřevzal, ovšem vzhledem k tomu, že důvodem nemožnosti převzetí byla ztráta cestovního dokladu, byla zcela jasně naplněna podmínka existence překážky na vůli nezávislé. Nelze tvrdit, že žalobce v zákonem stanovené lhůtě prvostupňovému orgánu existenci takové překážky nesdělil. Žalobce se na pracoviště prvostupňového orgánu v předem určený den dostavil a ztrátu cestovního dokladu pracovníci na přepážce nahlásil. Za datum sdělení tak nemůže být považován den, kdy se žalobce dostavil s novým cestovním dokladem (tedy 1. 2. 2023), nýbrž den, kdy prvostupňovému orgánu tuto skutečnost poprvé sdělil (tedy 27. 10. 2022). Žalobce je toho názoru, že splnil všechny povinnosti, které mu v tomto specifickém případě zákon o pobytu cizinců ukládá, a k pochybení došlo na straně prvostupňového orgánu. Žalovaná uvádí, že v cizineckém informačním systému není uvedeno řízení o ohlášení ztráty cestovního dokladu, nýbrž až nahlášení cestovního dokladu nového. Tento fakt ovšem nevypovídá o tom, že žalobce před uplynutím lhůty ztrátu cestovního dokladu nesdělil, pouze o tom, že toto sdělení nebylo náležitě zaznamenáno. Žalobce dodal, že u přepážky obdržel pouze kusou informaci, že vyzvednutí předmětného průkazu nebude možné a má se znovu dostavit až s novým cestovním dokladem.

5. Žalobce dále upozornil na nesrovnalost v napadeném rozhodnutí, kdy žalovaná uvádí jako den nahlášení ztráty cestovního dokladu na Policii České republiky datum 31. 10. 2022, avšak z přiloženého potvrzení o hlášení ztráty dokladu cizince jasně vyplývá, že žalobce ztrátu nahlásil již 27. 10. 2022. Žalobce si dovoluje upozornit, že tento fakt sám o sobě je schopen učinit napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným.

Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve svém vyjádření nesouhlasila s podanou žalobou, neboť žalobce ve lhůtě podle § 44a odst. 14 zákona o pobytu cizinců nepřevzal průkaz o povolení k pobytu, přičemž ani v této lhůtě nesdělil, že mu v tomto úkonu brání důvody na jeho vůli nezávislé. Byl tak dle žalované naplněn důvod pro zastavení řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty podle § 169r odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. K datu nahlášení ztráty cestovního dokladu žalobcem na Policii České republiky žalovaná uvedla, že v napadeném rozhodnutí mylně uvedla datum 31. 10. 2022, což ve skutečnosti bylo datum zavedení údaje o ztrátě do Schengenského informačního systému Policií České republiky. Uvedená nepřesnost však nemění nic na tom, že byl naplněn důvod pro zastavení řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty.
7. V souvislosti s žalobcovou žádostí o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., žalovaná uvedla, že tato žádost byla doručena prvostupňovému orgánu dne 7. 7. 2023, přičemž prvostupňový orgán dne 21. 7. 2023 žalobci potvrdil vyzvednutí pořadového lístku z klientského stojanu vyvolávacího systému na jeho pracovišti dne 27. 10. 2022. Žalovaná dodala, že žádost o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. byla podána až po vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaná rozhodovala na základě skutkového a právního stavu v době rozhodování.

Průběh řízení před správními orgány

8. Ze správního spisu předloženého žalovaným správním orgánem zjistil soud, že žalobce podal u prvostupňového orgánu dne 27. 9. 2021 žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty. Prvostupňový orgán shledal, že jsou splněny podmínky pro prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty a v den pořízení biometrických údajů a dalších údajů nezbytných k vydání průkazu o povolení k dlouhodobému pobytu dne 12. 10. 2022 vyzval žalobce výzvou, aby se dne 27. 10. 2022, avšak nejpozději do 60 dnů, dostavil na pracoviště prvostupňového orgánu k převzetí průkazu o povolení k dlouhodobému pobytu.
9. Prvostupňový orgán následně řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty podle § 169r odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců zastavil, neboť žalobce ve lhůtě podle § 44a odst. 14 téhož zákona nepřevzal průkaz o povolení k pobytu.
10. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odvolání, které žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. V odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že důvod pro zastavení řízení podle § 169r odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců byl naplněn tím, že žalobce nesdělil ve stanovené lhůtě důvody na jeho vůli nezávislé, které by mu bránily v dostavení se k převzetí průkazu o povolení k dlouhodobému pobytu.
11. K námitce žalobce, že nepřevzal průkaz o povolení k pobytu kvůli ztrátě cestovního dokladu, kterou nahlásil Policii České republiky a Ministerstvu vnitra, žalovaná uvedla, že podle cizineckého informačního systému je pravdou, že ztrátu cestovního dokladu nahlásil Policii České republiky, avšak prvostupňovému orgánu tuto skutečnost nesdělil. V

cizineckém informačním systému je uvedeno jen nahlášení nového cestovního dokladu, a to až dne 1. 2. 2023. Žalobce již má podle cizineckého informačního systému zkušenost s nahlášením ztráty nebo odcizení dokladu. Pokud se žalobce dne 27. 10. 2022 dostavil na pracoviště prvostupňového orgánu, měl možnost tuto skutečnost nahlásit v tento den, nebo do 60 dnů od pořízení biometrických údajů, tedy do dne 11. 12. 2022, což neučinil. Nahlášením nového cestovního dokladu dne 1. 2. 2023 žalobce šedesátidenní lhůtu určenou ve výzvě ze dne 12. 10. 2022 nesplnil, a ani tímto neprokázal důvody na jeho vůli nezávislé, jež by odůvodnily nedostavení se na pracoviště prvostupňového orgánu za účelem převzetí průkazu o povolení k dlouhodobému pobytu.

12. K namítané jazykové bariéře žalovaná uvedla, že žalobce mohl využít práva na tlumočníka zapsaného v seznamu tlumočnicků, kterého si obstará na své náklady, anebo mohl využít služeb některé z neziskových organizací v Praze. Žalobce si také mohl zvolit zmocněnce.
13. K tvrzení o ztrátě cestovního dokladu, které bylo doloženo až v odvolacím řízení, žalovaná s ohledem na zásadu koncentrace řízení podle § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., nepřihlédla, neboť jej žalobce měl předložit nejpozději do 11. 12. 2022, což však neučinil, tedy se nejedná o novou skutečnost. Žalobce neuvedl žádný relevantní důvod, proč prvostupňovému orgánu nesdělil, že mu v převzetí průkazu o povolení k pobytu brání důvody na jeho vůli nezávislé. V této souvislosti žalovaná odkázala na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. 2. 2019, č. j. 3 A 38/2016-44.

Jednání

14. U jednání soudu zástupce žalobce znovu poukázal na to, že se žalobce ke správnímu orgánu v určený den dostavil, byl vyvolán a obsloužen, i na to, že je z chování žalobce v průběhu celého správního řízení patrné, že k věci přistupoval velmi zodpovědně a aktivně. Je tedy spíše pravděpodobné, až velice pravděpodobné, že žalobce ztrátu dokladu nahlásil. Poukázal i na to, že veřejná správa je služba veřejnosti a veřejnost se skládá z laiků, kteří nemusí znát jazyk a nemusí znát *nuance* daného zákona. Ačkoli si je žalobce vědom toho, že v případě ukončení řízení usnesením o zastavení se neposuzuje přiměřenost dopadů do soukromého a rodinného života žalobce, zdůraznil, že v projednávané věci budou dopady pro žalobce zásadní, a měly by být zohledněny i s ohledem na obecnou zásadu přiměřenosti. Vyjádřil i přesvědčení, že přednost by mělo mít skončení řízení meritorním rozhodnutím a ministerstvo mělo zohlednit i to, že žalobce doložil cestovní doklad ještě předtím, než bylo vydáno rozhodnutí prvního stupně.
15. Žalovaný se jednání po předchozí omluvě nezúčastnil, a proto soud rozhodl v jeho nepřítomnosti, když konstatoval obsah jeho vyjádření i průběh správního řízení.
16. Soud u jednání provedl důkaz odpovědí prvostupňového orgánu na žalobcovu žádost o informace ze dne 7. 7. 2023.

Posouzení věci Městským soudem v Praze

17. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
18. Žaloba není důvodná.

19. Podle § 44a odst. 14 zákona o pobytu cizinců „Cizinec je povinen ve lhůtě stanovené ministerstvem, nejpozději však do 60 dnů ode dne pořízení biometrických údajů, dostavit se na ministerstvo k převzetí průkazu o povolení k pobytu. V případě žadatele o vydání zaměstnanecké karty se povinnost uvedená ve větě první považuje za splněnou pouze tehdy, předloží-li tento žadatel současně ministerstvu potvrzení vydané jeho zaměstnavatelem, ze kterého vyplývá, že žadatel nastoupil na pracovní místo, ke kterému se vztahuje žádost o vydání zaměstnanecké karty.“
20. Podle § 169r odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců „Usnesením se také zastaví řízení o žádosti, jestliže cizinec, který podal žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo prodloužení jeho platnosti, se ve lhůtě nebo na výzvu podle § 44 odst. 1 nebo § 44a odst. 13 nedostaví na ministerstvo ke zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu nebo ve lhůtě podle § 44 odst. 3 nebo § 44a odst. 14 nepřevzme průkaz o povolení k pobytu, pokud v této lhůtě nesdělí, že mu v tomto úkonu brání důvody na jeho vůli nezávislé.“
21. Mezi stranami nebylo sporu o tom, že žalobce dne 27. 9. 2021 podal žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty, přičemž prvostupňový orgán shledal, že zákonné podmínky pro její prodloužení žalobce splňuje a v den pořízení biometrických údajů 12. 10. 2022 vyzval žalobce výzvou, aby se dne 27. 10. 2022, avšak nejpozději do 60 dnů, dostavil na pracoviště prvostupňového orgánu k převzetí průkazu o povolení k dlouhodobému pobytu. Ve výzvě k převzetí průkazu byl žalobce poučen, že pokud se k převzetí průkazu nedostaví a nepřevzme průkaz do 60 dnů, bude řízení zastaveno. Současně byl žalobce poučen, že pokud by mu v převzetí průkazu bránily důvody na jeho vůli nezávislé, je třeba tyto důvody neprodleně, nejpozději však do 60 dnů od pořízení biometrických údajů, prvostupňovému orgánu sdělit, a tyto důvody je třeba také prokázat. Sporné není ani to, že žalobce si průkaz ve stanovené lhůtě nepřevzal.
22. Mezi účastníky bylo sporné i to, zda se žalobce dostavil dne 27. 10. 2022 na pracoviště prvostupňového orgánu, nicméně žalovaný již v napadeném rozhodnutí připustil, že se žalobce k přepážce dostavil, což bylo ostatně potvrzeno i odpovědí prvostupňového orgánu na žalobcovu žádost o informace ze dne 7. 7. 2023, ke které byl doložen lístek z klientského stojanu vyvolávacího systému na pracovišti ministerstva.
23. Mezi stranami tak zůstává sporné, zda žalobce prvostupňovému orgánu sdělil závažné důvody na jeho vůli nezávislé, které by mu v převzetí průkazu ve stanovené lhůtě 60 dnů (tj. do 11. 12. 2022) bránily.
24. Žalobce v podané žalobě tvrdí, že se dne 27. 10. 2022 dostavil na pracoviště prvostupňového orgánu a příslušné pracovníci vysvětlil, že dne 26. 10. 2022 ztratil cestovní pas. V reakci na tento fakt mu bylo ze strany pracovnice sděleno, že nebude možné, aby vyhotovené dokumenty převzal, jelikož bez cestovního dokladu není možné prokázat jeho totožnost. Žalobce téhož dne ztrátu nahlásil na Policii České republiky a v žalobě uvedl, že protokol nahlásil také na Ministerstvu vnitra České republiky. Žalovaná přitom nikterak nespороvala, že žalobce ztrátu dokladu nahlásil dne 27. 10. 2022 na Policii České republiky (k uvedení jiného data nahlášení ztráty v napadeném rozhodnutí viz dále), zdejší soud proto shledal nadbytečným provádět důkaz potvrzením o hlášení ztráty dokladu cizince ze dne 27. 10. 2022, který žalobce k žalobě přiložil. Žalovaná však tvrdila, že jakkoliv žalobce uvedenou ztrátu nahlásil na Policii České republiky, současně ji nenahlásil i prvostupňovému orgánu, a tedy ani nesdělil prvostupňovému orgánu v zákonem stanovené

lhůtě závažné důvody na jeho vůli nezávislé, které mu bránily v provedení převzetí průkazu.

25. Soud přitom musí ve shodě s žalovanou konstatovat, že ze spisového materiálu skutečně nevyplývá, že by žalobce ztrátu cestovního dokladu nahlásil prvostupňovému orgánu, resp. že by žalobce ve stanovené lhůtě (tj. do 11. 12. 2022) sdělil prvostupňovému orgánu, že mu v převzetí průkazu brání důvod na jeho vůli nezávislý ve smyslu § 169r odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Žalobce sice tvrdí, že „*protokol nahlásil také na Ministerstvu vnitra České republiky*“, toto své tvrzení však nikterak nekonkretizuje (neuvádí, kdy tak učinil, zda písemně či ústně, co bylo konkrétně obsahem uvedeného „nahlášení“ apod.), ani nedokládá. Bylo přitom na žalobci, aby bránila-li mu v převzetí průkazu objektivní překážka, tuto skutečnost prvostupňovému orgánu řádně a včas sdělil. K datu nahlášení ztráty cestovního dokladu žalobcem na Policii České republiky lze doplnit, že žalovaná ve svém vyjádření k žalobě potvrdila, že žalobce ztrátu dokladu nahlásil dne 27. 10. 2022 na Policii České republiky, přičemž dodala, že v napadeném rozhodnutí mylně uvedla datum 31. 10. 2022, což ve skutečnosti bylo datum zavedení údaje o ztrátě do Schengenského informačního systému Policií České republiky. Uvedená skutečnost však nezpůsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, jak se domnívá žalobce, a nemění nic na tom, že žalobce prvostupňovému orgánu ve stanovené lhůtě nesdělil důvod nezávislý na jeho vůli, který mu zabránil si průkaz vyzvednout.
26. Pro úplnost soud uvádí, že jakkoliv nepřehlédl, že z vyjádření žalované k podané žalobě, z napadeného rozhodnutí a ze správního spisu vyplývá, že správní orgány měly přístup do Schengenského informačního systému, kam Policie České republiky nahlásila ztrátu dokladu dne 31. 10. 2022, soud nemá za to, že by nahlášení uvedené skutečnosti Policií České republiky do tohoto systému „automaticky“ znamenalo, že žalobce prvostupňovému orgánu sdělil ve smyslu § 169r odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců důvod na jeho vůli nezávislý, který mu zabránil v převzetí průkazu. V projednávaném případě se tedy dle stanoviska soudu nejedná o obdobnou situaci jako v případě řešeném v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 3. 2023, č. j. 1 Azs 280/2022-32, ve kterém soud ve vztahu k § 47 odst. 1 a odst. 3 zákona o pobytu cizinců dospěl k závěru, že přiložením lékařské zprávy k žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu, ze které dostatečně vyplýval žalobcův zdravotní stav a relevantní léčebná opatření, žalobce dostatečně naplnil podmínku „*sdělení důvodů nezávislých na jeho vůli, které mu zabránilo v podání žádosti*“, byť tak neuvedl výslovně, jeho úmysl byl v tomto ohledu z obsahu podané žádosti a uvedené lékařské zprávy zřejmý.
27. Soud nepřehlédl, že žalovaná ke správnímu spisu připojila odpověď prvostupňového orgánu na žalobcovou žádost o informace ze dne 7. 7. 2023, jejíž podání žalobce v podané žalobě avizoval. V tomto přípisu, jehož kopii doložil soudu i žalobce, a kterým soud provedl důkaz při jednání, správní orgán potvrzuje vyzvednutí pořadového lístku z klientského stojanu vyvolávacího systému na pracovišti odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky dne 27. 10. 2022. Dále je v něm uvedeno, že převzetí průkazu nebylo možné uskutečnit z důvodu nepředložení platného cestovního dokumentu žalobce. Z přílohy k tomuto přípisu pak plyne, že žalobce se u příslušné přepážky zdržel necelé dvě minuty. Jakkoliv tedy uvedený přípis potvrzuje tvrzení žalobce, že se na pobočku dostavil, což v podstatě připouští i žalovaná v napadeném rozhodnutí (viz str. 3 poslední odstavec napadeného rozhodnutí), nevyplývá z něj, že důvodem nepředložení platného cestovního dokumentu žalobce měla být jeho ztráta a že

žalobce na místě prvostupňovému orgánu tuto skutečnost řádně nahlásil. Ani tento přípis tedy dle názoru soudu nepotvrzuje, že by žalobce prvostupňovému orgánu sdělil důvod na jeho vůli nezávislý, které mu bránil v převzetí průkazu.

28. Zástupce žalobce u jednání s ohledem na dosavadní aktivitu a zodpovědný přístup žalobce v řízení dovozoval, že je spíše pravděpodobné, až velice pravděpodobné, že žalobce ztrátu cestovního dokladu na přepážce pracovníci ministerstva nahlásil. Následně pak popisoval, jakým způsobem mohlo toto jednání probíhat, když za podstatné považoval, že se žalobce na pracoviště dostavil a řekl, že doklad nemá.
29. Soud považuje za nutné znovu zdůraznit, že žalovaný již v napadeném rozhodnutí připouští, že se žalobce dne 27. 10. 2022 dostavil na pracoviště správního orgánu I. stupně. Tato skutečnost tedy sporná není. Vzhledem k tomu, že žalobce z pracoviště odešel, aniž průkaz o povolení k dlouhodobému pobytu převzal, lze skutečně předpokládat, že sdělil pracovníci, že doklad nemá. I pokud by ale žalobce na přepážce sdělil, že doklad ztratil, což navíc nebylo v řízení ani prokázáno, je nutné zdůraznit, že ne každá ztráta dokladu musí nutně znamenat, že se jedná o důvod na vůli žalobce nezávislý ve smyslu § 169r odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Žalobce byl ale poučen o povinnosti, aby v případě, že nebude moci převzít průkaz o povolení k pobytu, sdělil ve lhůtě důvody na jeho vůli nezávislé, které mu v převzetí průkazu zabránily. To ale žalobce neučinil, když ani v průběhu správního řízení, ani v podané žalobě, neobjasnil okolnosti spojené se ztrátou dokladu, např. kdy ke ztrátě došlo, za jakých okolností, zda mu byly doklady odcizeny nebo zda je někde zapomněl, atp.. Tedy žalobce sám ani nikdy netvrdil, proč by ztráta dokladu právě v jeho případě měla být považována za okolnost na jeho vůli nezávislou.
30. Žalobce navíc nesplnil ani druhou podmínku, tedy povinnost učinit požadovaný úkon (sdělit správnímu orgánu, že mu v převzetí průkazu o povolení k pobytu bránil důvod na jeho vůli nezávislý), v zákonem stanovené lhůtě. Ta v projednávané věci uplynula dne 11. 12. 2022. Žalobce sice 27. 10. 2022 sdělil, že nemá cestovní doklad, avšak to byla veškerá jeho procesní aktivita, kterou učinil v rámci lhůty pro vyzvednutí průkazu. Žalobce byl tedy po celou zákonem stanovenou lhůtu pasivní, žádný zákonem předpokládaný úkon neučinil.
31. Nelze přehlédnout, že v souvislosti s marným uplynutím zákonné lhůty vytýkal žalobce u jednání soudu, že pokud předložil nový cestovní doklad ještě před rozhodnutím prvostupňového správního orgánu, měl správní orgán při vydání rozhodnutí tuto skutečnost zohlednit. Současně pak argumentoval tím, že v projednávané věci budou dopady rozhodnutí do života žalobce zásadní, a s právní orgány je proto měly zohlednit, i když bylo řízení zastaveno.
32. Je však třeba připomenout, že v souladu s § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu rozšířit o další žalobní body jen ve lhůtě pro podání žaloby. Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. usnesení ze dne 28. 7. 2005, č. j. 2 Azs 134/2005-43, publ. pod č. 685/2005 Sb. NSS, nebo rozsudek ze dne 23. 10. 2009, č. j. 7 Afs 110/2009-88) zároveň vyplývá, že rozšíření žaloby o další žalobní body nelze zaměňovat s konkretizací či upřesněním žalobních bodů, které je možné učinit i po lhůtě k podání žaloby.
33. Výše uvedenou argumentaci žalobce ale nelze posoudit jako upřesnění žalobních bodů, když žalobce v žalobě tuto argumentaci ani obecně nezmínil. Naopak je patrné, že žalobce v žalobě výslovně zdůraznil, že *„Za datum sdělení podle § 169r odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců tak nemůže být považován den, kdy se žalobce dostavil s novým cestovním*

dokladem (tedy 1. 2. 2023), nýbrž den, kdy správnímu orgánu I. stupně tuto skutečnost poprvé sdělil (tedy 27. 10. 2022).“ Pokud se žalobce u jednání rozhodl argumentovat zcela jinak a předložení nového dokladu považuje nyní za zásadní událost ve vztahu k vyřízení žádosti a uplynutí lhůty stanovené v ust. § 44a odst. 14 zákona o pobytu cizinců, nelze se již touto námitkou z důvodu pozdního uplatnění zabývat. Ke stejnému závěru dospěl soud i ohledně námitky týkající se dopadu rozhodnutí do života žalobce, neboť tuto námitku žalobce v podané žalobě také vůbec neuplatnil.

34. V daném případě tedy nebylo prokázáno, že by žalobce prvostupňovému orgánu sdělil, a zejména doložil, důvod nezávislý na jeho vůli, který mu zabránil ve vyzvednutí průkazu ve stanovené lhůtě 60 dnů. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu přitom leží důkazní břemeno v řízení vedeném na základě žádosti primárně na žadateli, nikoliv na správním orgánu (srov. například rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2019, č. j. 7 Azs 554/2018-31, ze dne 15. 11. 2017, č. j. 8 Azs 111/2017-36, ze dne 7. 2. 2018, č. j. 9 As 330/2016-192, či ze dne 18. 3. 2015, č. j. 6 As 7/2015-26). Prvostupňový orgán tedy nepochybil, pokud za situace, kdy mu žalobce v zákonem stanovené lhůtě nesdělil závažné důvody, které mu bránily v převzetí průkazu o povolení k dlouhodobému pobytu, řízení o žádosti žalobce podle § 169r odst. 1 písm. a) zákona o pobytu cizinců zastavil.

Závěr a náklady řízení

35. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
36. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalovaná, avšak žalované v řízení žádné náklady nad rámec jejich běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 3. října 2023

Mgr. Marek Bedřich v. r.
předseda senátu